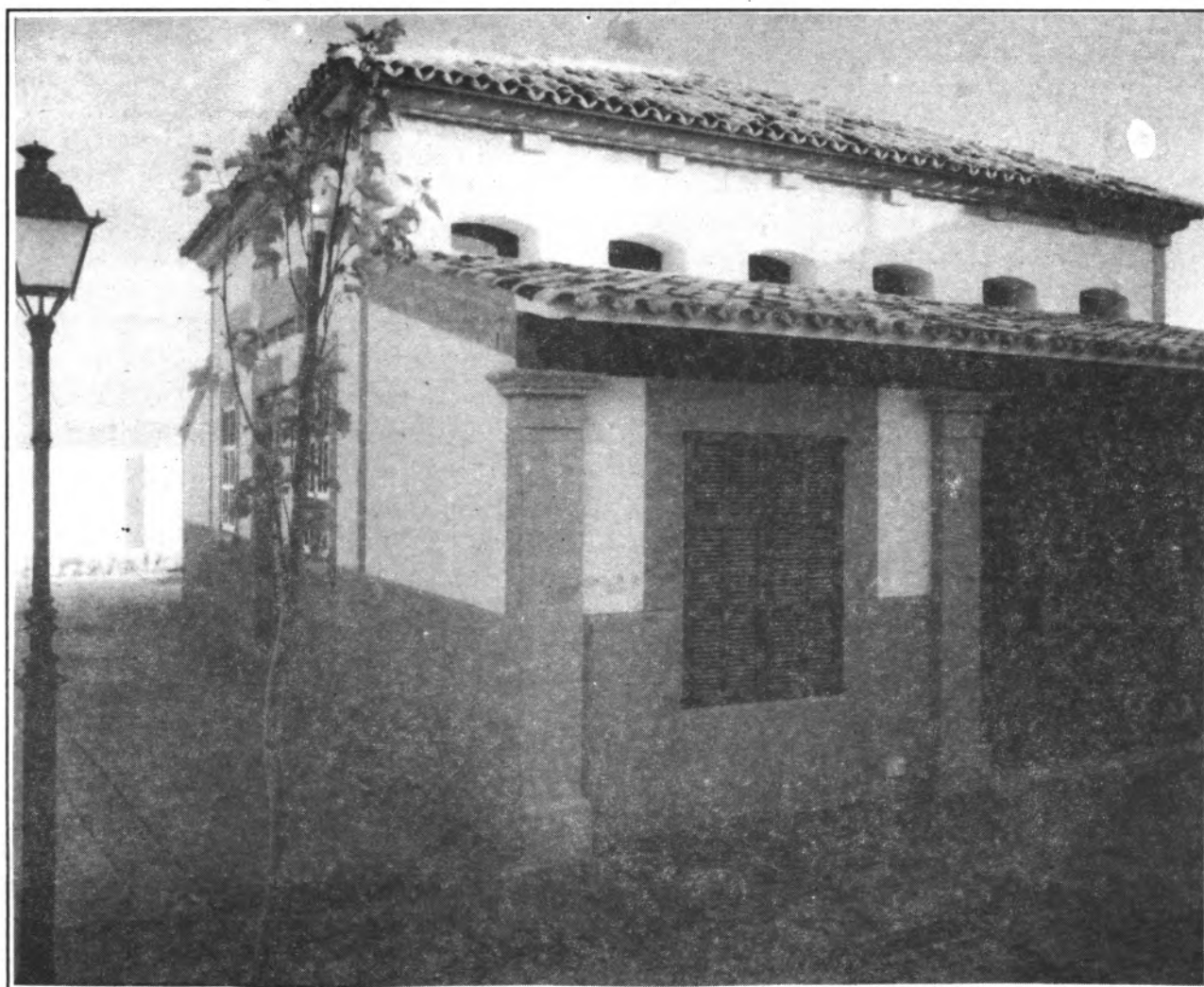

ne. 146

Capdepera i Cala Rajada

octubre 1.993.

- * *IBI, l'impost de la discòrdia.*
- * *L'Escorxador, un edifici històric rehabilitat.*
- * *Conversa amb Joan Pascual.*

Cap Vermell

octubre 1.993

Ne. 146

Obra Cultural Balear

Capdepera

i

Cala Rajada

L'hem fet:

Joan Rai.

Pep Terrassa.

M. Antònia Gomis.

Jaume Fuster.

Paco Galià.

Sebastià Ferrer.

Biel Torres.

Joan Espiritusanto.

Miquel Ferragut.

Llucià Sirer.

Isidor Rodríguez.

Andreu Genovart.

Jordi Caldentey

Dipòsit legal 1197/80.

Imprimeix:

Apostol i Civilitzador

*Els col.laboradors
d'aquesta revista expressen la
seva opinió als articles firmats*

Cap Vermell.

Apartat de correus, 69.

Capdepera.

Una altra vegada el poble està remogut i motius n'hi ha a bastament. Si l'any anterior els comerciants patiren un notable augment dels impostos amb l'aplicació de l'IAE, la resta de ciutadans no quedaren enrera amb la creació del Cànon de Sanejament de les Aigües. Però l'esforç fiscal no s'atura aquí, la voracitat recaptadora de l'administració sembla ser inesgotable.

D'una banda es parla, i es dona per fet, d'una congelació salarial, i de l'altra d'un augment del cadastre, fins a límits abusius. La revisió del cadastre té aspectes positius, com és la sortida a la llum de nombrosos immobles o la igualació i regularització dels criteris de valoració. Però el de Capdepera no està ben fet, la valoració és excessiva i les errades massa nombroses.

No és gens estrany, dins aquesta conjuntura, que la proposta d'UCAP i PP local, de baixar el coeficient, del 0'55 al 0'40 (la mínima possible) hagi estat ben rebuda i recolzada per nombroses signatures. A més, a ningú no li agrada pagar. Però no deixa d'esser curiós que algun d'aquest partits són responsables directes de l'alça d'altres impostos, per exemple el PP ha duplicat el preu de l'aigua creant el Cànon, o a través del Consell Insular de Mallorca aplicant el màxim coeficient a l'IAE. D'altra banda, ajuntaments governats pels Populars no han aplicat el mínim que aquí es demana. És clar que una cosa és estar a l'oposició i una altra governant.

Però, centrant-nos a Capdepera, creim més que adient una baixada, o al manco un estancament dels nivells impositius. Pagam massa impostos i no hi ha correspondència en els serveis. L'equip de govern ha pecat de manca de sensibilitat, motivat possiblement per les penúries econòmiques que pateix. Enguany podia haver aplicat el coeficient mínim, i això ja suposaria un gran augment de recaptació, i en anys vinents anar pujant gradualment. El cop seria més bo de dur.

Senzillament, estam en plena crisi econòmica: empresarial i familiar. Molts pateixen per mantenir el lloc de feina, per tancar els balanços amb números positius o per arribar a fi de mes.

DE PEL·LÍCULA. Ens donaren un ensurt al no veure els cartells anunciadors de les pel·lícules. Tot ha estat per bé. El JULIÀ-VAQUER Cinema PALÀDIUM, havia tancat per reforma, i ara ha reobert amb millores a l'equip de so i projecció, i consumició inclosa en el preu de l'entrada. Un "hurra" pel JUVA, i que no decaigui l'única sala de projecció del Llevant, de la que esperam continui projectant cinema de qualitat.

AUMASA. Continua fent-ne de les seves. Què deu tenir aquesta companyia, que sempre se'n surt amb la seva?.

Ara, com a premi, ha rebut part de la concessió del transport escolar del C.P. S'Alzinar, per adjudicació del M.E.C.,

AVÍS PER A NAVEGANTS. És temps de llampugues! (pot ser ja facem tard)

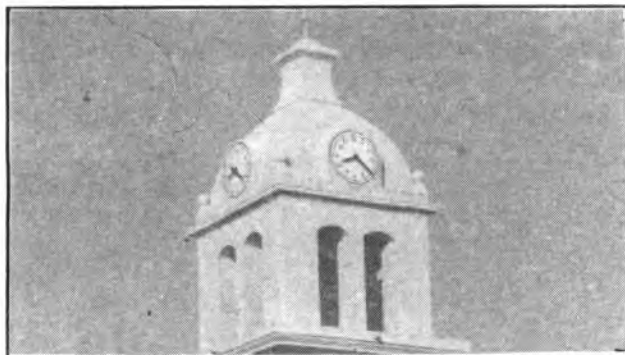
PLUMÍFERS. Molts foren els participants en el concurs de redacció de Sant Bartomeu. Vos imaginau quina revista no faríem si es decidissin a col·laborar? Venga, ànim!

S'ESCORXADOR. Dia 19 de setembre s'inaugurà la rehabilitació de l'Escorxador, com a aula polivalent. L'edifici queda així recuperat per a ús cívic, concretament serà una aula d'educació infantil per a nins de tres anys, salvant-se d'una segura ruïna.

L'edifici i els patis han quedat prou bé.

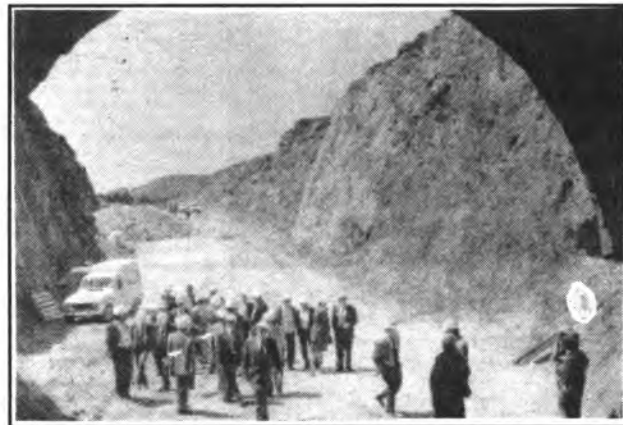
A l'acte d'inauguració, el senyor batle Antoni Muntaner i el Delegat Provincial del M.E.C. dirigiren unes paraules al públic present, agraint a l'Associació Es Faralló i al constructor Gómez-Quintero la seva ajuda econòmica.

Després del refresc tothom admirà les renovades instal·lacions.

TÚNEL DELS VIDRIERS. Dia 20 s'inaugurà, amb presència dels batles de Son Servera i Capdepera i el Conseller d'Obres Públiques del Gover Balear, el túnel que travessa la Serra de Na Jordi. Amb aquesta obra queda pràcticament llesta la carretera que uneix ambdues poblacions, ara a menys de deu minuts en cotxe.

Es comentà que Gabriel Canyellas no assistí a l'acte -amb el que li agraden les inauguracions!- per mor de la vaga de taxistes, els quals havien previst fer una concentració de protesta.

OUS AMB CARAGOLS. Durant tot el mes de setembre s'han comentat, a nivell de rumoreig, les discrepàncies en el si de l'agrupació local del PSOE; discrepàncies que han estat negades pels dirigents locals. Sense voler mesclar ous amb caragols, hem de deixar constància de la dimissió del regidor Lluís Ladària, adduint motius personals, el qual ha estat substituït per Climent Alzina, tresorer del C.C. Banda de Música.

I seguint sense voler mesclar ous amb caragols, on les discrepàncies sí que són molt notables és a l'esmentat Centre Cultural de la Banda de Música de Capdepera. Han estat molt comentades les sancions a algun membre jove, sembla que per tocar en altres formacions musicals, i les desafortunades declaracions del seu president abans del concert de Sant Bartomeu. Tot això ha provocat la baixa de músics i d'algun membre de la junta. El que sí segueix és el president, a pesar d'haver manifestat, una vegada més, la seva intenció de dimitir. Esperam que el Centre Cultural, pel seu bé i per al del poble, es sobreposi a aquesta dinàmica i empenygui una fructífera etapa.

CAMPANAR. Després d'un considerable retràs i varies incidències, a la fi s'ha instal·lat el rellotge del campanar de l'Església de Sant Bartomeu. S'acaba així la reforma d'aquesta torre, la qual torna a la seva imatge tradicional. Una curiositat: dies després de posar-se en funcionament un llamp l'afectà, espenyant-lo. Fou arreglat ràpidament.

PLE EXTRAORDINARI. Malgrat l'extraordinària expectació que havia creat, el Ple de dia 24 convocat per iniciativa de l'oposició municipal, no arribà a cap modificació a la baixa del coeficient de l'IBI a Capdepera. La proposta fou desestimada pels regidors de la majoria governant. Alguns partits ens han fet arribar "per voluntat pròpia", la seva postura davant aquest tema. Tots els polítics quedaren contents de la seva actuació, malgrat el més destacable fou la nombrosa assistència de públic.

ESCOLES. El començament del curs escolar ha estat relativament normal, malgrat l'ampliació de l'oferta als nins de tres anys. L'adequació dels edificis ha retrassat el començament del pre-escolar al C.P. S'Alzinar.

Al Club S'Auba s'han retrassat algunes reformes com col·locar barreres i adequar els beguedors, altres resten per fer-se. Per aquest motiu molts de pares estan prou empenyats.

REFORMA CIRCULATORIA. Als voltants de l'escola de Cala Rajada es crea un embós diari a l'hora de la sortida de classe. La Policia Local ha previst una regulació del tràfic que suposarà fer l'Avinguda Floreal de direcció única. Així els vehicles hauran d'entrar pel carrer Magallanes o Menorca i circular cap al carrer Castellet.

TAXISTES. La segona quinzena del mes de setembre ha estat marcada per la vaga dels taxistes de la Part Forana. Els professionals locals es reunien diàriament davant el Polígon Industrial, informant i controlant a altres companys. L'intrusisme de la Classe C i la ineficàcia del Govern Balear per regular aquest sector són les causes del malestar.

V SETMANA DEL TURISTA. Organitzada pel Patronat de Turisme Cales de Capdepera, s'han duit a terme un grapat d'actes des del dia 15 al 21 de setembre. El luxós i acurat programa oferia actuacions a la Plaça dels Pins i a Canyamel: música regional espanyola, mexicana, paraguaiana, andalusca, senegalesa... i mallorquina. A més, es realitzà la ja tradicional V Mini-Marathon, des de la Plaça dels Pins a la Sa Font de Sa Cala i tornada, un aplec de cotxes antics, una marathon de tennis i un concert de la Coral S'Alzinar.

Els actes foren molt concorreguts, inclús alguns turistes reserven les seves vacances per a aquestes dates, ja que a més de no ser temporada alta tenen l'al·licient d'una festa pensada per a ells.

EDUCACIÓ D'ADULTS. Malgrat l'Ajuntament hagi tancat l'àrea socio-cultural, l'oferta de cursos per a adults es manté gràcies a la iniciativa privada i a l'interés del professorat. Entre d'altres s'oferten: ce·ràmica, manteniment físic, brodat, punt de creueta i passat, cuina, tall i confecció, anglès i alemany, informàtica, etc. Això sí, els preus seran més elevats que en anys anteriors, ja que no es compta amb ajudes de l'Ajuntament ni de l'INEM.

D'altra banda, les professores de l'extinta Escola

Municipal de Música seguiran impartint solfeig i instruments a les aules de Ca'n Pericus, damunt la Guarderia Municipal, i a S'Auba de Cala Rajada.

BENVINGUES. Amb periodicitat setmanal, ha nascut a la comarca del Migjorn mallorquí una publicació amb clares pretensions de convertir-se en un diari d'informació comarcal. L'aventura editorial d'uns joves periodistes semiprofessionals i amateurs ha sorprès a molts per la seva seriosa planificació econòmica, editorial i l'excel·lent maquetació. El resultat és una publicació atractiva, eficaç i interessant. MIGJORN és el seu nom.

MIGJORN

SETMANARI INDEPENDENT D'INFORMACIÓ

La revista "Eso i res més", de l'Institut d'Artà, va treure un número a final de juny. Dos alumnes de Capdepera estaven per davant de la iniciativa: Laura Alzina i Salvador Castro, sense oblidar una colla important de joves col·laboradors locals. La revista escrita en català duu informacions escolars, culturals -hi ha un article dedicat a la història de Capdepera-, d'ecologia, música, etc., amb una acurada presentació. Ànim, i que no sigui la darrera.

ESO I RES MÉS

V Setmana del Turista
V Touristenwoche
V Tourist's week

15.9 - 21.9

Cales de Capdepera-Cala Rajada-Cala Mesquida-Font de Sa Cala-Canyamel

ACTUACIONES ESTIENQUES DE LA CREU ROJA-Capdepera

Durant aquest estiu l'assemblea local de la Creu Roja ha realitzat una important feina d'atenció a Capdepera i Cala Rajada.

El major nombre de residents, la major densitat de tràfic i l'ús massiu de les platges augmenten les intervencions d'ajuda i salvament. Sols durant els mesos de juliol i agost, el personal de Creu Roja (tres conductors i quatre sanitaris) han realitzat 99 trasllats d'urgència, amb un total de 35 hospitalitzacions (21 a Son Dureta, 7 a Maternitat, 7 a clíniques privades i 2 a Urgències de Manacor).

Els joves conductors han recorregut 8.164 quilòmetres. És destacable l'habitual presència en el Mercat i en actes extraordinaris -a l'estiu n'hi ha molts- com les regates de vela, curses ciclistes, curses de cavalls, concerts, focs d'artifici i altres activitats que reclamen l'ambulància o personal de salvament.

Un aspecte molt important és l'actuació a les platges. Enguany s'han instal·lat punts de socors a Cala Agulla, Son Moll, Canyamel, Font de Sa Cala i Cala Mesquida, pràcticament totes les platges de terme municipal. Resumint, les actuacions han estat:

	Cures	Rescats
Cala Agulla	1035	0
Font de Sa Cala	391	0
Son Moll	172	0
Canyamel	325	0
Cala Mesquida	134	18
<i>fins dia 1 de setembre</i>		

Volem subratllar que Cala Mesquida és la platja més conflictiva, ja que dels 18 rescats, 4 han estat ingressats a centres hospitalaris, dels quals 2 han mort malgrat els esforços dels socorristes i, en un cas, del metge per tal d'evitar-ho. Les causes podrien ser atribuïbles a les fortes corrents marines i a l'incompliment -gairebé generalitzat- de les normes que regulen l'utilització de les platges (bandera vermella).

Aquest punt és prou important, s'ha de complir la normativa de no banyar-se quan hi ha bandera vermella, ja que el seu caràcter informatiu i la no obligatorietat d'aquesta norma fa que molta gent es posi en perill inconscientment. Malgrat les advertències dels socorristes, molts en fan cas omís, i fins i tot s'ha hagut d'havisar a la Policia Local per ajudar a fer complir la normativa.

Agraïm les dades oferides per Pere Taberner Jaume i demés personal de l'Assemblea Local.

AGENDA DE LA VILA

NATS

Dia 1, Erika Flaquer i Rosado d'en Pedro i Rosario.

Dia 9, Sergio Flaquer i Ojeda d'en Joan i Joana Rosa.

Dia 9, Francisco Alcaide Viejo d'en Francisco i Maria.

Dia 12, Sergi Liesegang i Maria d'en Fernando i Magdalena.

Dia 19, Patricia diaz Alonso d'en José Manuel i Teresa.

FINATS.

Dia 11, Francisco Solivellas Espinosa (1916).

Dia 25, Miguel Payeras Gil (1906).

Dia 28, Maria Adover sansó (1936).

NOCES.

Dia 4, Joan Baltasar Bonnin i Moya amb Me Magdalena Rosselló i Llompart.

Dia 11, Manuel Romero Cazorla amb Me Belen Jimenez Caiz.

Dia 27, Udo Klaus Alexandre Pape amb Astrid Regina Leindecker.

CARTES A CAP VERMELL

Cans al carrer.

Ens volíem referir ara als de la raça canina, no als altres... Pareix ésser que circulen i vagabundegen, ja en excés, pels carrers de Cala Rajada. Cans bruts, famèlics i altres amollats del morral dels seus amos, amb cara de "ca de bou", i que han donat retgirsos majúsculs a bones persones que s'atreveixen a passar per alguns llocs vedats per aquestes bèsties.

S'hauria de posar fi a aquests desmans, no? A més de la ja tradicional placa, obligatòria, i de la seva vacunació, hauríem de pensar en el microxip: artefacte que s'implanta sense perill a l'animal, o el "transponder" (que s'aplica a Palma). Això és obligatori a altres països del continent.

Veraneante.

Túnel i rotonda d'"Es Vidrié".

(reproduïm, traduïda del castellà, la carta remesa per W-A.B. Mialhe, de la possessió d'Es Vidrier, al batle. En ella mostra la seva preocupació per la correcta toponímia de la seva finca).

Per tal d'evitar errors en mapes i premsa, ens agradaria verificar l'ortografia correcta d'aquesta finca i aravals.

En mapes de Mallorca del segle XVIII i XIX, hem trobat "Es Vidrie", o "Son Vidrie", però al plànol del Cardenal Despuig, de 1784, s'indica "Vidrier" (tenim l'original de gran tamany).

Quan a l'any 1960 el senyor Joan Massanet, encarregat de les obres de reforma de la finca, col·locà al Coll, "Coll d'Es Vidries", ens sorprenguérem per la "s", però pensàrem que era costum local o en mallorquí.

A la cartografia militar, fulla 672 d'Artà, s'indica: "Sa Torre d'Es Vidrié", "Arraval de sa Torre d'Es Vidrie" i "Ca'n Vidrie" per a la casa del difunt Francesc Gili, antigament un dels propietaris de la nostra finca, però ell havia col·locat

a ca seva una rajola amb la paraula "Vidrier" (casa al costat del torrent, anomenat en el plànol de "Sa Farinera").

El nou rètol del túnel diu "d'Es Vidriers"...

Els agairíem la seva opinió, ja que els plànols donen diferents ortografies per al Coll.

Esperam que es senyalitzi aviat la preciosa avinguda del Cap Vermell ("carretera local" en la cartografia militar), per quant els mapes del districte canviaran prou, després de les importants obres que s'han duit a bon punt.

Al plànol del Cardenal Despuig es deien "Cova de l'Ermita".

Si hi ha projectes per arreglar o millorar l'entorn de la nova rotonda, la nostra associació de veïnats tendria molt de gust en conèixer-los.

W-A.B. MIALHE

Nota de la Redacció. - *Opinam que el nom correcte és "COLL D'ES VIDRIER" o "COLL DELS VIDRIERS". Tradicionalment, a Capdepera s'ha vengut anomenant en singular, i oficialment apareix en plural. Ara bé, la grafia correcta, en singular, és "Vidrier" (malgrat no es pronuncii la "r" final).*

LA NECESSITAT DE CONÈIXER LA NOSTRA HISTÒRIA

Una vegada més, visitant el Castell, m'he adonat de la necessitat de conèixer la nostra història. La nostra història personal, la història com a poble i, fins i tot, la història de la humanitat.

Conèixer la història, ser conscients del nostre passat. Per què?

La història d'un mateix es va fent de petits fets i també d'alguns grans esdeveniments. La vida quotidiana, tressar entre penes i alegries gairebé rutinàriament. Els fets importants resalten (enamoraments, fracassos, amistats, decisions, etc.) Quantes vegades els recordam amb enyorament, amb ràbia, amb tristesa o alegria! Quan ens essem mirant les fotografies del passat o velles cartes amagades en un calaix, feim renéixer un caramull de sentiments. Tot això, amb una estona de silenci, pensant, ens fa dir: això no ho hauria d'haver fet, això ho diré d'una altra manera, a això ho repetiré. Dur endavant aquest exercici ens fa ser conscients de la nostra història i la història ens ajuda en els errors i encerts d'avui.

El mateix passa amb la història com a poble, sols que no ho feim tant sovint. Ens recordam d'aquell monument, un pic a l'any, de quatre dates d'escola, i per avall.

També és necessari recordar, llegir el pensament i les idees que mogueren els nostres avantpassats a construir aquell edifici o a dur aquell esdeveniment endavant. Individualment o plegats recordem més la nostra història com a poble, també ens ajudarà a saber cap on hem de tirar.

NADAL BERNAT

Enganyosos cants de la sirena

Opinió del Comité Local del PSIB-PSOE sobre l'I.B.I. (Impost de Bens Immobles).

Darrerament en el nostre municipi i en molts altres de les nostres illes, s'ha parlat fins a la sacietat, del famós impost I.B.I. (Impost de Bens Immobles). Està clar que estam tractant un tema de molta importància que afecta directament a l'economia de la gran majoria de ciutadans. Per aquest motiu l'assumpte s'ha de tractar amb molta delicadesa i amb tota la dignitat i valentia que es mereix.

Amb els impostos que paga el contribuent és fàcil el fer demagògia barata, cosa que estan fent els representants de la dreta de Capdepera (PP i UCAP). Han orquestrat una campanya poc seria i insolidària utilitzant mitges veritats i amagant sempre les justes raons d'aquest impost, i tot això per confondre el ciutadà, pels següents motius:

1.- El valor catastral no l'estableix l'ajuntament sinó el centre de gestió catastral que depèn del Ministeri d'Hisenda. Aquest valor és el de mercat reduït a la meitat, aproximadament.

2.- La competència que té l'ajuntament és aplicar un coeficient, un percentatge a aquest valor catastral que pot escollir des del 0'40 % anual al 0'95. El de Capdepera ha decidit aplicar el 0'55 %, com explica el Grup Municipal Socialista.

En aquests percentatges no està d'acord la Dreta Econòmica i els seus creients incondicionals perquè grava als que més tenen, fent-nos creure en el canvi que ells (PP i UCAP) defensen els interessos de tots els ciutadans.

Amb alguns exemples podrem veure que és així:

	PAGAVA	HA DE PAGAR
Hotel A	754.632	3.571.601
Hotel B	361.103	2.530.451
Hotel C	139.203	596.338
Xalet de luxe	RES	165.100

És més, una vegada realitzat el treball de camp, la labor de valoració de tots els immobles del municipi, ens n'adonam que hi havia molts hotels, apartaments i xalets a noves urbanitzacions, **que pagaven poquíssim o no pagaven res en absolut. ¡Aquí els fa mal!**

Veritablement aquest impost significa un esforç per a tots els ciutadans perquè l'augment ha estat important, però sempre en relació al que realment posseeix cada un. L'Agrupació Socialista, considera just i necessari aquest impost per a que l'Ajuntament pot oferir als veïns més i millors serveis públics.

Creim que és una hipocresia de la dreta (PP-UCAP) que decideix defensar a tots els ciutadans i que en realitat el que han fet durant vuit anys ha estat encubrir els que mai han pagat res i els que volen fer un negoci de lloguer de cases i apartaments que ni tan sols donen compte, allà on deuen, d'aquest impost.

Els membres d'aquesta agrupació, estam disposats a sol·licitar al grup municipal socialista, una modificació dels coeficients per a 1995, una vegada quantificats els possibles errors i desproporcions que es detecten en el conjunt global del catastro (transcorregut un any de gestió).

Per tot l'exposat, feim una crida al poble de Capdepera i Cala Ratjada, que faci cas omís a aquests "cants de sirena".

¡Que pagui més el que més té!

Firmat:

El Comité local PSIB-PSOE

SECCIO LOCAL DE LES JOVENTUTS D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA, D'ARTÀ.

Estam molt contents de poder-vos informat de que la secció local de les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya ja s'ha constituït a Artà.

El passat dia 12 de setembre varen estar presents a la Fira d'Artà, muntant una paradeta de material independentista. Esperam que la nostra secció local sigui d'utilitat al poble d'Artà i, en general, a tota la comarca.

Si voleu comunicar amb nosaltres, per qualsevol raó o suggeriment, vos podeu adreçar a l'apartat de Correus nº 107, d'Artà, o bé telefonant als números 836256 (Joan), 836251 (Immaculada) i 563264 (Núria).

PERLA CULTIVADA

A la presentació dels cursos per a adults i d'oferta d'ampliació cultural, el senyor Batle de Capdepera, A.Muntaner, conclou: "Per això, en temps de crisi, val la pena invertir en formació. Tots podem!

Tu també pots!"

No estaria gens malament que el senyor Batle i demés membres de la majoria municipal, prenguessin un parell de cullarades del xarop que rezepten.

RESPOSTA DEL REGIDOR BARTOMEU GARAU AL PLE DE L'AJUNTAMENT REUNIT EN SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA EL DIA 24 DE SETEMBRE DE 1993

En relació a la petició de revisió a la baixa dels tipus impositius de l'I.B.I. per considerar-los desorbitats, fixats actualment en 0,55% en urbana i 0,50% en rústica.

Em sembla commovedor veure com els creients locals en la dreta ideològica es senten preocupats, en aquests temps d'incertesa, pel negre futur dels ciutadans de Capdepera.

Quan el poble, la llengua, la infància com a pàtria són simples paraules sense sentit i els diners objecte simbòlic que ha desnaturalitzat la terra i l'ha feta mercaderia, la institució municipal s'enfronta a la ressaca del boom econòmic que nodria les arquitectures amb imposicions generades per l'activitat immobiliària.

L'impost de plus-vàlua, la tasa de llicència d'obres deixen d'existir o es veuen minvats en un context de crisi i recessió generalitzada, que esperam que remogui l'intel·lecte dels devots neo-liberals que tan entusiàsticament han contribuït al llarg dels anys a arribar a aquesta situació.

L'implacable realitat dels fets (recessió, atur, exclusió, pobresa, degradació ambiental), qüestionen el sistema capitalista sense poder recórrer al maniqueisme recurrent de la bipolaritat. Els estats-nació es troben segrestats per l'imperatiu del lliure canvi i la competència salvatge en la carrera tecnològica fins a arribar a perdre el seu sentit sobirà.

Hem inaugurat l'era de l'eventualitat, la desprotecció i la por. El sistema enfronta els homes entre sí, cada cop de forma més accelerada. La població autòctona veu incrementats els gravàmens sobre els seus béns per mantenir una situació econòmica que ha deixat d'ésser-li favorable, veu el present amb menys frivolitat i analitza el futur sentint-se part vulnerable en el joc que l'envolta.

En una Europa encorsetada en l'integrisme neo-liberal, on avui les preocupacions de milions de persones no són la modernitat ni el seu circ audiovisual sinó el pa nostre de cada dia, cal plantejar-se polítiques de protecció del patrimoni autòcton, i mantenir l'esperit eixerit dels qui no tan sols juguen a viure a Mallorca en un procés d'unió europea que es comprimeix i es tambaleja.

Deman, per tant, la revisió a la baixa dels tipus impositius aprovats, exceptuant els que afecten a propietaris comunitaris o estrangers. I així compensar mínimament l'alt cost ecològic, polític i social que suposa suportar aquesta malaltissa febre residencial europea, que dur als sofrits aborígens per camins de no retorn.

Capdepera, 20 de setembre de 1993
sgt. Bartomeu Garau Esteve

PSM

OPINIÓ DEL PP DE LES VALORACIONS

La informació que presentà el senyor interventor davant el Plè municipal, en el qual s'aprovà el tipus impositiu, detallava un nou valor cadastral del municipi, uns 35.000 milions, davant els 12.000 milions anteriors, la qual cosa suposa un augment del 300%.

Una vegada notificats, en la seva immensa majoria, els nous valors cadastrals resultants han donat unes valoracions totals que han superat els 56.000 milions; això representa quasi el doble del previst i un augment al voltant del 500% del valor inicial de 1993.

A la informació que presentà el senyor interventor, s'assenyalava una recaptació d'uns 170 milions, i un pic sumats tots els rebuts notificats puja a 308 milions.

Aquesta quantitat (308 milions), la podem considerar extremadament elevada si afegim la crítica situació econòmica de moltes persones físiques i jurídiques del nostre municipi, les quals representen el teixit econòmic que manté la totalitat dels veïnats de Capdepera.

I no és només l'economia domèstica la que més pateix, sinó els veïnats més necessitats. Alguns d'ells han passat de pagar 3.000 pessetes anuals en concepte d'I.B.I., a haver de pagar unes 25.000 pessetes, o el que és el mateix, d'un valor cadastral mitjà per unitat fiscal de 2.600.000 pessetes s'ha passat a una mitjana de 7.500.000 pessetes.

Aquest salt quantitatiu tan elevat ha provocat un sentiment de rebuig davant una política impositiva que de cada vegada afecta més i més a les butxaques dels nostres veïnats, arribant a provocar l'ofegament de les economies més febles, la majoria de les petites indústries familiars que, en definitiva, són les que més abunden en el nostre municipi.

Com a referència cal comparar la xifra pressupostada del total d'ingressos, per impostos directes, indirectes, taxes i altres de l'exercici de 1991, que fou de 289 milions, enfront del total de 1993, que fou de 352 milions, i el que es pressuposa que serà el de 1994, el qual ben bé podria arribar a uns 600 milions.

Aquí cal plantejar-se, poden les butxaques de tots els nostres veïnats atendre un augment impositiu en tres anys (1991/1994), de més del doble del que pagaven el 1991?

Aquesta reflexió, que l'ha feta una immensa majoria dels nostres veïns, ha provocat un clam contra l'augment de l'I.B.I., a més amb l'afegit de que afecta també a altres impostos, com el de Patrimoni, Successions i Donacions o Renda, per la qual cosa entenem que demanar al Ple municipal un acord per sol·licitar al Centre de Gestió Cadastral la revisió a la baixa de les valoracions cadastrals, de 56.000 milions a 35.000 milions, com indicaven els primers càlculs que el senyor batle i el seu interventor efectuaren, podria calmar uns ànims de rebuig important de la gent del nostre municipi.

Per tot això, sol·licitam s'adopti l'acord de demanar al Centre de Gestió Cadastral que es rebaixi la valoració efectuada, de 56.000 milions a 35.000 milions.

PP de CAPDEPERA

A QUI FA MAL L'IBI

D'entre moltes, una de les maneres que té l'estat d'ingressar doblers és gravant les propietats immobles dels súbdits. Distintes figures impositives s'han enginyat per aconseguir-ho, una d'elles és l'Ibi.

L'impost que grava les propietats immobles existeix a la majoria d'estats i és un dels que es deixa en mans dels municipis, per exemple a Canadà, Eeuu, Gran Bretanya, Austràlia, Sudàfrica, etc. aporta una bona part dels ingressos municipals.

La justificació teòrica a l'existència d'aquest impost és que part dels serveis oferts pels ajuntaments milloren o afavoreixen les propietats immobles (obertura, millora i manteniment de vies públiques, enllumenat, vigilància policial, etc.), per tant, en funció d'aquest benefici, és just gravar les propietats. A més, es pensa que hi ha una relació positiva entre el valor dels immobles i la renda dels propietaris i que s'afavoreix l'equitat en el repartiment de les càrregues tributàries. Però no s'ha de perdre de vista que aquest impost no considera la situació en què es troba el subjecte passiu i que propietaris en distinta situació econòmica (distints ingressos, hipoteques, etc.) poden rebre el mateix tractament fiscal.

Algú ha parlat de greuge comparatiu al no aplicar-se el mateix tipus de gravamen a Capdepera que, per exemple, als pobles veïnats. Una llei pressupuestària inflexible crearia més problemes dels que resoldria i el

legislador, sabedor que no pot encotillar la vida econòmica dels municipis, permet que aquests prenguin decisions polítiques, dintre de certs marges, i així puguin adequar els pressuposts municipals a la idiosincràcia de cada municipi.

Disparitats en la quota a pagar té efectes sobre la localització industrial, pel que s'ha investigat a Eeuu, però no sembla que en el nostre cas pugui tenir influència sobre les decisions inversores.

També algú ha dit que a canvi de pagar més rebríem més o millors serveis. Senzillament, és increïble.

Un punt calent en l'elaboració de l'impost és arribar a definir la Base Imponible. L'article 66.2 diu que per determinar la base imponible es prendrà com a valor dels béns immobles el seu valor cadastral que es fixarà per referència el valor de mercat.

El valor cadastral el defineix una Ponència de Valors que recull els criteris, taules de valoració i demés elements necessaris per arribar a concretar el valor dels immobles. Els membres de la Ponència són tècnics del ministeri d'hisenda.

Els polítics hi poden intervenir quan els resultats de la Ponència són fets públics, sempre abans del 30 de juny de l'any anterior al cobrament de l'impost, recorreguent-los per la via econòmico-administrativa. A Capdepera ningú els va recórrer.

Després s'han de notificar els valors cadastrals, individualment, a cada propietari abans que no acabi l'any i entri en vigor la seva aplicació. Cadascú pot, si ho considera convenient, recórrer els valors cadastrals,

també per la via econòmico-administrativa.

Es discuteix si fer coincidir la base imponible amb el valor de mercat, més o menys devaluat, és correcte. En principi, el valor de mercat és una entelèquia mentre no hi hagi una operació de compra-venda, per tant qualsevol valor de mercat teòric sempre serà discutible. Ara bé, d'alguna manera el legislador ha de concretar en un número la base imponible i en aquesta ocasió ha triat aquest mètode. Abans s'ha fet contant el número de persianes i balcons, els metres de canal, els metres de façana o el número d'aiguavessos. Cadascú es pot imaginar el sistema que vulgui per objectivar en una xifra la base imponible d'un immoble. Tots són arbitraris, capritxosos i sotmesos a crítica.

L'elecció del tipus de gravamen és l'altre punt calent. La llei, ja ho hem discutit, permet a cada ajuntament elegir el tipus que multiplicat per la base imponible donarà la quota a pagar pel contribuent. Per a municipis entre 5.001 i 20.000 habitants la quota a aplicar als immobles urbans està compresa entre el 0,40 i el 0,97, als rústics entre el 0,3 i el 0,75. L'ajuntament de Capdepera ha triat el 0,55 per als urbans i el 0,50 per als rústics.

S'ha escrit que amb aquest impost pagarà més qui més té. Aquesta frase és massa ambigua com per significar alguna cosa. Efectivament, si veiem l'exemple, el sacrifici més gran el fa la família A (1,527) que és la més pobre de les quatre i l'esforç menor correspon a

la família D que és la més rica.

Per saber l'esforç fiscal que fa cadascun dels propietaris pagant l'Ibi s'han de conèixer els seus ingressos. Una combinació guanyadora a la loteria de l'Ibi és: moltes propietats i renda baixa. A l'inversa, els qui tenen rendes altes i pocs immobles fan un esforç menor. També els que mantenen els seus actius en joies, iots, metalls preciosos, deute públic, antiguitats, etc. es veuen afavorits en aquests tipus d'imposts.

Com s'ha arribat a la decisió d'aplicar, precisament, el 0,55 i el 0,50 i no cap altra quota? No ho sabem ja que ningú no ho ha explicat. Però sabent com ho fan als Eeuu ens pot donar una pista. Allí calculen la part de la despesa que volen cobrir amb l'impost i la divideixen pel total de la base imponible i obtenen la quota impositiva a aplicar. No creiem que ens féssim gaire lluny si pensam

FAMÍLIA	BASE IMPONIBLE	QUOTA A PAGAR	INGRESSOS FAMILIARS	ESFORÇ FISCAL
A	5.000.000	27.500	1.800.000	1,52
B	5.000.000	27.500	2.000.000	1,37
C	10.000.000	55.000	4.000.000	1,37
D	12.000.000	66.000	5.000.000	1,32

que han cercat la quota que els permeti liquidar el deute i presentar un pressupost més equilibrat.

L'introducció d'aquest nou impost permetia alguna virgueria. Per exemple, introduir dins el sistema fiscal valors ecològics que cada dia van guanyant un raconet més gran en el coret dels ciutadans -i ara sí que estam fent ideologia i política de bon de veres-. S'haguessin pogut introduir barems objectius afavoridors de l'esponjament urbà valorant positivament (restant base imponible) els solars no edificats, el no cobrir la totalitat de la superfície o cubicatge edificable permes, etc. Però ja sabem que l'ecologia es apta tan sols per manipular en epoques electorals.

Conclusió: L'ibi no farà mal a la Caixa de Pensions.

EN COS DE CAMISA

El govern municipal ara té l'oportunitat de demostrar la seva preocupació per la política informativa enviant les notificacions de l'ibi amb suficient informació com per a que els ciutadans puguin fer valer els seus drets.

CONVERSA AMB

JOAN PASCUAL AMORÓS UCAP

En Joan Pascual Amorós, UCAP (abans UM, abans UCD) és un cavall guanyador. S'ha presentat a les quatre convocatòries electorals i sempre per la llista més votada, a l'última obtingué 879 vots, però no li bastaren per repetir de batle. Parlar amb en Joan és haver de sentir paraules i frases com diàleg, consens, hem d'anar collats, tots plegats, posar-nos d'acord, etc. I és que en Joan encarna aquest tipus de polític mediterrani, dialogant, tolerant i pactista. De fet el que més li dol de l'actual manera de fer política és que s'hagi perdut la camaraderia i la possibilitat d'enteniment entre els qui governen i l'oposició.

UCAP (Unió per Capdepera) és l'últim partit que expressa el sentir polític del centre-dreta a Capdepera. Un grup social, aquest del centre-dreta, que per damunt de sigles -força canviants- es manté fidel a un grup de persones que, des de l'abril del 79, els vénen representant a l'ajuntament de Capdepera.

Com a grup majoritari de l'oposició i després de ja més de dos anys de legislatura hem cregut interessant que explicassin des d'aquestes pàgines la seva versió de la política municipal, que per força ha de ser crítica vers l'equip governant.

-Podríem, repassar l'actuació municipal fent un recorregut per les distintes àrees.

Comencem, doncs, si et sembla bé, per la de cultura, festes i esports.

-Jo diria que la política en aquests camps, igual que en tots els altres, és contraposada a la que s'havia seguit fins fa dos anys i mig. Vull dir que no s'ha tingut en compte per res el que havien fet els consistoris anteriors. I crec que això és dolent perquè si bé no tot el que s'havia fet era bo, tampoc tot era xerec. S'ha començat de bell nou o no s'ha començat, simplement s'ha desmuntat el que hi havia, com és el cas de cultura que s'ha quedat a no res.

L'àrea cultural municipal està completament desmantellada i les perspectives de futur són nules. Des de l'ajuntament no hi ha cap iniciativa ni té programa cultural.

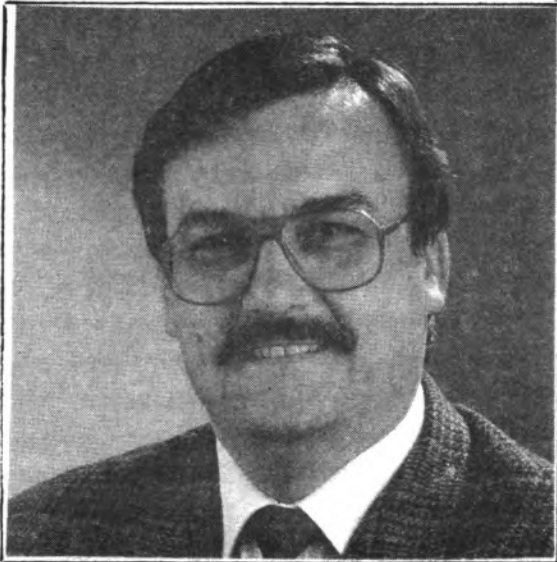
Pel que fa a l'esport s'han llevat totes les subvencions i no se fa res, s'està completament aturat.

Quant a les festes s'ha suprimit el que més costava per falta de doblers i l'iniciativa municipal també ha desaparegut. S'ha anat a cercar gent per organitzar les festes, pens que en unes circumstàncies normals s'hagués trobat més col.laboració, però per carregar-se un mort, és difícil trobar gent.

Aquesta és una de les àrees en què s'han definit, volguent fer aquest tipus de festes participatives, el que no veig clar és que sense l'empenta municipal es puguin organitzar les festes patronals, ja que muntar certs espectacles sense comptar amb l'aportació del ajuntament és impossible.

De fet, cultura, festes i esports, abans formava una única àrea d'actuació municipal que coordinava i ajudava amb el que podia a les associacions culturals i esportives. S'ha desmuntat tot i no queda res.

-Aquest hivern passat hi hagué una mobilització per protestar de l'inseguretat ciutadana provocada pels delinqüents. Com valoreu l'actuació de l'ajuntament en aquesta àrea ?

-Hi ha coses que nosaltres, de governar, no haguéssim fet com és traslladar el quarter de la policia municipal al carrer Roscs, quan la major part de la feina de la policia, denúncies, feina burocràtica, etc. es dona a Cala Rajada. El ciutadà, o el turista, que un moment donat ha de menester la policia, ha d'agafar el cotxe, o el taxi, i desplaçar-se a Capdepera quan la majoria de feines de la policia són a Cala Rajada.

Pel que coneixem, el tipus d'organització que actualment té la policia no creiem que sia el més adequat. No m'hi vull ficar massa ja que el tema de la seguretat ciutadana és molt delicat i moltes vegades ingrat per als responsables de mantenir-la. El batle és el màxim responsable i el que tria la política a seguir.

-Una qüestió polèmica és la construcció d'una escola de secundària al municipi. Que si a Cala Rajada, que si a Capdepera, sembla que ho ha espenyat i l'oportunitat s'allunya. A les negociacions les començàreu vosaltres, com veieu la situació en aquests moments ?

-El consistori anterior va deixar uns compromisos entre el Ministeri d'Educació i l'ajuntament per fer l'escola de secundaria al municipi, concretament a s'Auba. Jo diria que el Ministeri estava molt compromès, tant amb l'ajuntament com amb les Apas.

Al fer-se el canvi de govern municipal la política va canviar en el sentit de que es volia fer l'escola a Capdepera i al final proposaren fer-la a mig camí entre les dues poblacions. El Ministeri, al veure que sorgien problemes, a Capdepera mateix, aprofità per refredar la cosa i crec que al final no en tindrem d'escola de secundària.

Abans de les darreres eleccions generals el batle arribà a un acord amb le ministre d'educació en el qual l'ajuntament aporta els terrenys i la construcció de l'edifici i el Ministeri es compromet a pagar, l'any 1996, el 60 per cent del cost de l'edifici. Si sumam el valor dels terrenys, els 120 milions de pessetes que representa el 40 per cent de l'edificació que paga l'ajuntament, els interessos del préstec necessari per envestir les obres, l'acondicionament dels serveis que necessàris que implica una escola, més els imprevists que sempre surten, no crec que l'ajuntament, en època de crisi, pugui, amb aquestes condicions, tirar el projecte endavant.

El que crec que hauríem de fer els polítics és unificar criteris i no hauríem d'acceptar mai aquestes condicions que únicament afecten a uns quants pobles de Mallorca. A la resta d'Espanya ni se'n parla d'això. Hem de lluitar tots plegats per tenir l'escola a Capdepera, però amb les mateixes condicions que a la resta de pobles. És una discriminació que Capdepera hagi de pagar el que als altres municipis paga el Ministeri. Va esser una jugada electoralista, però la veritat és que té uns condicionants que el poble no hauria d'acceptar.

-Podem continuar per l'urbanisme i la revisió de

les normes subsidiàries, (nnss.).

-No sap no contesta, huria d'esser la resposta. Diuen que estan revisant les nnss. però nosaltres no tenim notícia de les modificacions que es fan o deixen de fer. No sabem res.

La reforma de les nnss. tal com està plantejada no creiem que sia necessària. Amb això no dic que no s'han necessàries rectificacions d'alguns aspectes com pugui ser correcció de fallades, que n'hi ha, millorar ordenances sobre estètica, modificar cubicatges a zones que es considerin saturades, etc. això ja ho veníem fent des que s'aprovaren, però la filosofia general de les nnss. no crec que sia necessari canviar-la. Pensau que quan s'aprovaren eren unes nnss. molt restrictives, si bé al cap de sis o set anys no ens ho semblin tant perquè darrerament s'ha construït molt, però al principi de la nova normativa la gent no hi estava acostumada a unes normes tan exigents.

Crec que anant millorant i rectificant les fallades que van sorgint, fent modificacions puntuals, amb molts menys doblers s'haurien pogut actualitzar. El nou equip de govern possiblement vol aplicar una filosofia distinta, no sabem quina ja que no n'han parlat mai, per tant no puc dir, perquè no ho sé, en quin estat es troben les modificacions que volen introduir ni quines són aquestes.

El que no es pot fer és aprovar una normativa urbanística que no estigui, més o menys, consensuada amb la resta de partits perquè al canviar el consistori es voldran canviar, de nou, les normes. I aquestes modificacions costen 25 milions de pessetes, més la planimetria, més les fotografies, etc. Consideram que per aquests doblers s'hagués pogut triar un equip redactor amb més garanties perquè no s'entén que si les troben mal fetes contractin pràcticament al mateix equip tècnic.

Jo entenc que la despesa és excessiva per les millors que es poden introduir.

del turisme...

-No podem oblidar que som un poble que viu

-En un poble eminentment turístic qualsevol cosa que facis des de l'ajuntament ha d'esser per al turisme, sinó no té cap sentit ni un. Del turisme depèn el benestar de la població i l'ajuntament en treu els impostos, del turisme en vivim tots i el qui diu el contrari s'equivoca. Per això dic que el que fa l'ajuntament ha d'esser considerant el fet turístic.

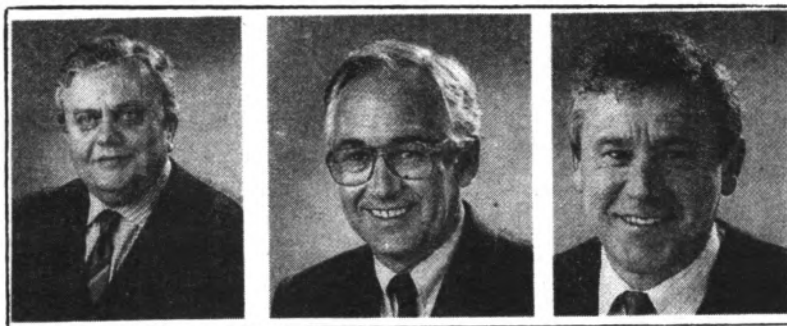
Entenc que l'actual govern no ho veu des d'aquest punt de vista i no crec que faci gaire coses per millorar l'estada dels turistes entre nosaltres. S'han fet unes obres d'embelliment perquè ja estaven planificades, sinó no les haguessin fet. No crec que sia bo per al poble aquest tipus de política.

-El tema estrella d'aquests anys de crisi és el del pressuposts municipals. En quina situació econòmica es troba l'ajuntament ?

-Estan duent un tipus de política econòmica, pens jo, que és nefasta. Des del primer dia que entraren a l'ajuntament, no miraren quina despesa podien realitzar, sinó que començaren a gastar i quan se'n donaren compte hi hagué un dèficit, al primer mig any, de 150 milions de pessetes. A partir d'aquí han anat fent préstecs i augmentant la despesa fins arribar als 700 milions de deuta que és el que nosaltres calculam, poc més poc menys, que té l'ajuntament en aquest moment.

No podem saber amb certesa quin és el deute perquè l'exercici del 1992 encara no està tancat i no hem pogut veure la liquidació que creiem no està ni feta. Des del tancament del 91 no sabem res dels números de l'ajuntament, i això que la llei diu que al mes de maig s'ha d'haver tancat l'exercici de l'any anterior. Desconeixem les despeses del 92 en personal, llum, aigua, etc.

El deute municipal ronda els 700 milions de pessetes, allà on fa dos anys i mig no arribava als 200 milions, i vull dir que quan l'ajuntament devia 200 milions, a l'ajuntament ni devien 350, i avui aquesta xifra és d'uns 200 milions de pessetes.

Companys de fatigues d'en Joan Pascual a UCAP

Durant un any i mig o dos han anat diguent que el deute l'havia creat el consistori anterior, que havien rebut una herència difícil i culpant al gover anterior. Però ara la situació se'ls escapa de les mans i no saben tancar el 92, no saben com liquidar el dèficit que tenen. La realitat és que tenen, i seguiran tinguent, molts de problemes econòmics vista la manera que tenen de crear despeses, encara que recaptin més, per exemple amb l'IBI, no crec que se'n surtin.

Puc dir que a l'any 1990 l'ajuntament ingressà per interessos bancaris 10 milions de pessetes i a l'any 1992 se calcula que se'n pagaren uns 75 milions, són unes diferències abismals degudes a la mala administració actual.

En defensa dels consistoris anteriors he de dir que l'ajuntament té auditories fetes fins el desembre de 1990, o sia, que tota la gestió dels consistoris anteriors està refrendada amb auditories. A partir del 91 no se n'han fetes i ni tan sols s'han dignat a treure del col·legi l'última auditoria que férem.

Fins al canvi de govern hi havia una forma d'administrar que permetia anar cobrint els serveis, la qual cosa vol dir que els doblers s'administraven correctament. Al canviar el govern, en lloc de fer un estudi econòmic per saber com es podia gastar, començaren a gastar sense control fins que en un moment donat s'han trobat amb un dèficit que no saben com resoldre.

Si nosaltres governàssim segur que només haguéssim gastat el que podíem. Érem i som conscients de que hi ha ingressos que han disminuït, però també som conscients de que haviem d'administrar amb molt de compte la despesa. Haguéssim repartit la despesa amb molta prudència i si haguessin faltat doblers sempre haguéssim justificat davant el poble la necessitat d'augmentar els impostos, ara augmentar-los sense donar més explicacions crec que és una manera de fer política no gaire transparent. @ CAP VERMELL, 1993

EL TEMPS... EL NOSTRE TEMPS

Sí, aquesta vegada podem enregistrar un mes amb una quantitat bona d'aigua recollida, ja que al final de mes la precipitació total va esser de 144 litres/m², per bé que els dies més plujosos s'han concentrat entre el 18 i el 23, inclusivament.

Analitzant les anotacions efectuades podem concretar en 9 els dies de pluja en tres dels quals tenguérem precipitacions inapreciables. El total de la primera desena foren 5'5 litres/m², 94 litres/m² a la segona, i 43'5 litres/m² a la tercera. La precipitació màxima correspon al dia 18, amb 93'5 litres, que va esser força considerable i va agafar un poc desprevinguts els meteoròlegs de la "nostra península". Vàrem gaudir d'encapçalar la pantalla de la TV catalana, que és la que de tant en tant s'interessa per la meteorologia balear, i més sovint quan patim algun fenomen remarcable.

L'altra precipitació considerable tengué lloc el dia 22, en què se recolliren 42 litres/m².

El vent ha bufat molt de migjorn-llebeig i d'aquí ens vengueren les pluges fortes. Podem ressaltar el fort vent de dia 23, amb raxes de prop de 100 quilòmetres/hora, ocasionant desperfectes en el nostre municipi, però sense ocasionar danys personals.

Quant a les temperatures màximes i mínimes, s'ha donat una regularitat a les tres primeres setmanes, i un canvi bruscat el dia 23, amb una màxima de 25 graus i una mínima de 13, amb una recuperació al final de mes.

JOAN ESPIRITUSANTO

Els condemnats

El nostre grup local de teatre, el Mussol, segueix amb entusiasme i dedicació assajant i preparant una nova peça teatral: Els condemnats de Baltasar Porcel. Si el pla de feina no sofreix entrebancs i no és torç hi ha la intenció d'estrenar-la ben prest.

La notícia, sempre afalagadora i esperada, mereix un comentari. Després de les recents escenificacions d'Es Mussol, tan ben aconseguides i acollides pel públic, es tot un repte escollir una obra que il·lusioni al grup i al mateix temps sigui una aportació cultural de qualitat. Escollir una peça teatral de les característiques de "Els condemnats" significa que el grup, lluny d'estancar-se o de seguir per còmodes viaranyes comercials, continua pel camí de la renovació i recerca de l'aventura teatral.

"Els condemnats" fou redactada a la tardor del 1958 quan l'autor tenia vint-i-un anys. Als pocs mesos fou publicada a Palma i estrenada a València a l'any 1960. Aconseguí el Premi Ciutat de Palma de Teatre 1958 i féu una forta impressió. Després d'aquests èxits inicials l'obra segueix inèdita a Mallorca, un fet que feu assaborir a l'autor el gust ranci del fracàs com queda palès en aquestes manifestacions de l'any 1965 : "La misèrrima vida teatral del nostre país ha impedit, fins ara, que el meu teatre és representés en escenaris estrictament comercials. Ho ha estat, en canvi i amb una relativa freqüència, en escenaris de cambra i independents, en tots els Països Catalans. Es a dir: m'he vist obligat al trist orgull d'autor minoritari, fet que sembla constituir un plaer per als escriptors esteticistes i esotèrics, però que a mi no em produeix cap goig, ja que la meua aspiració és la d'arribar nomalment al major públic possible.

Espero que un dia aquestes intencions meves, barrejades amb les de molta altra gent que treballa

moguda per ambicions semblants, es veuran realitzades".

Per aquells anys en Baltasar Porcel ja era un escriptor professional amb una obra innovadora i crítica que trencava amb la tradició literària mallorquina. Com deia Joaquim Molas "l'obra de Porcel no és la d'un intel·lectual ni la d'un estilista minuciós, sinó la d'un tipus d'acció que sent la necessitat d'escriure."

Baltasar Porcel.
(Fotografia de
"Serra d'Or")

"Els condemnats" no és un drama, es a dir, uns fets producte d'unes circumstàncies, sinó una tragèdia: tot passa perquè ha de passar, indefugiblement. L'obra transcorre des de l'entrada de fosca del dia de Tots Sants fins al matí de l'endemà.

Esperem que prest s'aixequi de ben nou el teló i que l'esforç del grup Es Mussol tenguí la recompensa de l'èxit.

Josep Terrassa

TEMPS DE LLAMPUGA

La nostra mar ha estat, encara ho és, generosa amb la seva gent. Raons, serrans, oblades, servioles, calamars, rajades... són capturats habitualment en quantitats acceptables. No s'agafa tant de peix com fa una vintena d'anys, però tampoc ens podem queixar. Professionals i aficionats encara treuen el seu ranxet.

Quan arriben les primeres tempestes i aiguats, i el calorós estiu es transforma en inestable tardor, compareix per les nostres contrades la llampuga. Aquest peix, de pell llisa i cos allargat, viu mar endins nedant en grups, i es comú a totes les mars càlides i tebes.

El seu aspecte és ben conegut: la part superior mostra un preciós color blau-verdós, amb reflexos metàl·lics; la part inferior és brillant i els reflexos són daurats i argentats; tenen una única aleta dorsal, llarga i ampla, i una coa potent... 'Es un voraç predador de peixos petits.

Una curiositat del seu comportament (és reuneixen moles sota els objectes flotants) afavoreix la seva captura pels professionals en grans quantitats. Els aficionats solen pescar-la a la fluixa, amb peix artificial o una esca de calamar, aprofitant l'esmentada voracitat.

El que la llampuga sigui un peix de temporada fa que, si és un bon any, resulti prou assequible per a tothom. A més, sempre ha estat una espècie molt valorada gastronòmicament, especialment a Mallorca.

Qui no ha menjat una llampuga amb prebes? La seva elaboració senzilla amaga un dels plats més exquisits de la nostra cuina: a una paella hi ficam prou oli per fregir els prebes vermells, tallats en tires o bocins grossos, en el mateix oli es fregeixen les tallades de llampuga d'un dit o un poc més de gruixa. Una variant d'aquest mateix plat és acompanyar la llampuga de prebes torrats i trempats amb all i oli.

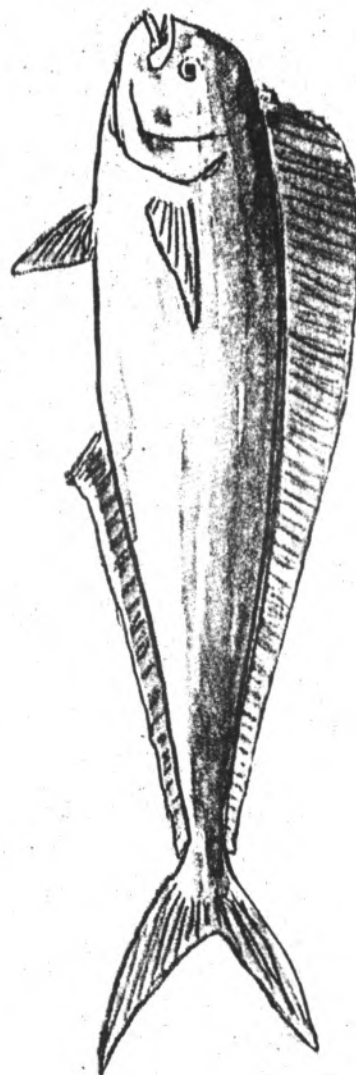
Però la llampuga també permet, si és grossa, ésser cuinada al forn amb una base de patates tallades rodones i verdura per damunt, a la

mallorquina. Tampoc són menys preables l'arròs o els fideus amb llampuga.

Ara és l'hora, és temps de llampuga.

Paco Galian

↑ Llampuga (*Coryphaena hippurus*, Linné 1758)

BATEC.

Passes envant.

El passat 28 de juliol, a l'Assemblea General de l'ONU, entrava per la porta gran l'idioma català, curiosament de la mà d'un estat petit, molt petit: Andorra. El reconeixement del Principat com a estat membre número 184 de l'ONU, suposà també el reconeixement del català com a llengua oficial.

El discurs del president andorrà, Óscar Ribes, suposà una defensa i lloança de la llengua i cultura catalanes: "Tenim ben clar que per fer coses i comunicar-les cal ser cosmopolites i políglots, però també per ser cal aprofundir en les pròpies arrels. I les nostres són les de la cultura catalana. El català és el nostre idioma oficial. És en la llengua de Ramon Llull, Ausies March i Salvador Espriu, la qual es parla des de Fraga -a l'Aragó- fins a Maó -l'illa balear de Menorca- i des de Salses -al Rosselló francès- fins a Guardamar -a les terres meridionals del País Valencià-. És en aquesta llengua, la catalana, que he vingut a aquesta Assemblea a parlar de pau, llibertat i fraternitat".

Aquest dia fou històric per a la llengua, perquè s'escollí a l'ONU, i per a la cultura perquè una part del territori de parla catalana, com nosaltres, malgrat les diferències dialectals, és un estat reconegut internacionalment.

El català està present oficialment als més importants organismes internacionals: la CEE, el Parlament Europeu i l'ONU. Ara resta que el Congrés i el Senat espanyols acceptin i reconeixin la pluralitat lingüística de l'Estat.

Tres i no res

PER A QUÈ SERVEIX LA FE?

Per a què serveix la fe? em preguntares una nit -quasi ja mitja nit- mentre preniem la fresca a la terrassa d'aquell bar vora la mar. Record que vaig romandre en silenci una estona que supòs que per a tu va resultar molt llarga. Durant aquells instants vaig pensar un caramull d'arguments per donar-te una resposta satisfactòria, però no em vaig atrevir. Aleshores en lloc de contestar-te jo et vaig formular, no una, sinó un enfilall de preguntes: Recordes? I per a què serveix l'aroma de les flors i les estrelles? Per a què serveixen la poesia i la música? Per a què serveix l'aire que no es veu i la vida que no es pot retenir?

Llavors s'encetà el diàleg: hi ha coses que, gràcies a Déu, no tenen patró, ni es poden mesurar, ni comptabilitzar, ni pesar...

La nostra societat ens ha fet tornar utilitaristes, ensenyant-nos a mirar només el caire de benefici o rendiment que en podem treure, de les coses i, a vegades, de les persones.

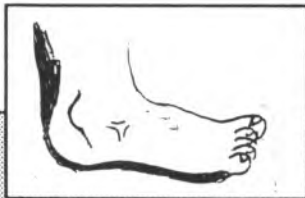
Segons com es miri, un infant no serveix per a res, només per donar feina; però fes-li entendre a la seva mare que aquell somriure, aquella primera paraula o el tastanejar del seu fill no serveixen per a res.

La fe, en tot el que ens aporta de sentit, joia, confiança, estímul, coratge... Tu creus que no serveix per a res?

◆ ANDREU GENOVART

Un

per aquesta foto.

Són velles, els seus murs decadents mostren la cara trista de l'oblit. Abandonades, deixades caure poc a poc, amb el pas del temps. Són restes d'urbanisme humà, deixalles de la pròpia creació de l'home. Unes seran substituïdes per altres modernes de ciment i metall, altres reconstituïdes conservaran les pedres i la fusta, algunes seran colonitzades un immens cossiòl.

UN NACIONALISME MAL ENTÈS

El feixisme és un mal que està dins la societat actual i que no només comprèn els moviments nazis que tothom ja coneix. El feixisme el podem trobar més prop de nosaltres en actes de discriminació i racisme. Qualsevol persona es pot veure introduïda dins el feixisme sense que sigui necessari pertànyer a cap partit polític, així com també pot afectar de la mateixa manera, tant a persones amb idees de dretes com d'esquerres. El moviment feixista utilitza uns arguments que mai es poden considerar vàlids, els termes de superioritat i inferioritat entre les persones ja fa temps que harien d'haver passat a l'oblit.

Emperò, en aquests moments en què el nacionalisme està pujant amb força (encara que esper que això només sigui el principi) no es pot caure en la temptació del feixisme. Un nacionalisme mal entès duu el perill de desembocar cap al feixisme. El nacionalisme no exclou a cap persona, ni per motius de llengua, cultura, religió... ni per altres motius. El sentiment nacionalista es dirigeix cap a la terra on s'està un, i això no implica l'haver nascut allà; una persona que no parla el mallorquí pot ser, fins tot, més nacionalista que una que sí el parla, el mateix passa si ha nascut aquí o no.

El que sí preocupa és que es vulgui relacionar el nacionalisme amb una campanya contra els immigrants, quan aquest moviment el que pretén és defensar-se de les agressions (culturals, lingüístiques...) que pugui rebre una nació tant de dins com de fora. El nacionalisme no duu implícita l'exclusió dels immigrants. Es considera immigrant el que s'ha establert en una terra i, per tant, vol que aquesta vagi endavant. El nacionalisme, emperò, sí que combat les idees de perjudici que afectin a la nació, venguin tant de nadius com de forans. El nacionalisme no és un moviment que es dirigeix contra els immigrants, encara que hi hagi gent que ho vulgui fer creure.

Si volem eliminar el feixisme, el que no podem fer mai són males interpretacions, en aquest cas del fet nacionalista, que l'únic que fan és revifar odís i crear una confusió entre la gent. Les persones que tenen una formació sòlida i, sobretot, el poder de ser escoltades, no poden ajudar a augmentar aquesta confusió.

MATEU GARAU FLAQUER

BIBLIOTEQUES de MALLORCA

Centre Coordinador.

A la Biblioteca Municipal de S'Auba han arribat una sèrie de revistes d'àmbit nacional de gran qualitat. Algunes són de caire general i altres molt especialitzades. Vos oferim una relació de les que hi ha a la vostra disposició en règim de préstec. Sembla que aquest llistat es veurà ampliat en els propers mesos.

LITERATURA

- Actualitat literària:

- *Leer
- *El Urogallo
- *Delibros
- *Insula
- *Quimera
- *Primeras noticias de literatura infantil y juvenil

- Poesia:

- *Rosa cúbica (cuatrimestral)
- * Hora de poesía (bimestral)

- Teatre:

- *Primer acto (bimestral)
- *Bitzoc (trimestral)

MUSICA

- *Ritmo
- *Scherzo
- *Cuadernos de Jazz (bimestral)

CINEMA

- *Dirigido por...

ART

- *Lápiz

ARQUITECTURA

- *Monografías de arquitectura y vivienda
- *Arquitectura viva (bimestral)
- *El croquis

HISTORIA

- *L'avenç
- *Arqueología

PENSAMENT I CULTURA

- *Ajoblanco
- *Claves
- *El Ciervo
- *Revista de Occidente
- *Anthropos
- *Cuenta y razón
- *Zona abierta
- *Archipiélago
- *El Europeo
- *Raíces

POLITICA

- *Sistema
- *El socialismo del futuro

Totes vos esperen, per esser llegides, als prestatges de la biblioteca.

Nou mobiliari:

La Fundació Joan March ha donat una subvenció per la compra de mobiliari, per a la Biblioteca municipal. Fruit d'aquesta iniciativa ha estat la total renovació de taules i cadires, i la compra d'un ordinador per informatitzar el registre.

Llàstima que el material no arribàs en molt bon estat, algunes taules estan ratxades, i això que són especials per als nins.

RETTALLS de PREMSA

4 setembre 1993

Conflicte a Capdepera

L'actitud del regidor de festes de Capdepera davant la petició de l'APA de l'Institut d'Artà perquè els alumnes que organitzen el viatge d'estudis poguessin gestionar el bar en els distints actes festius ha estat la causa d'un conflicte municipal que a hores d'ara no s'ha resolt.

L'APA va considerar inacceptable la forma en què varen ser tractats per l'esmentat regidor, del grup del PSOE, que els va negar la petició adduint que "ja col·laboraven amb els d'Artà perquè els donaven feina". Aleshores presentaren la seva queixa per escrit, dirigida al Batle, la qual cosa ha originat una tempesta política encara no resolta.

Els grups del PP i d'UCAP, en l'oposició, han presentat una moció en què es demana, a més de la dimissió del regidor, una indemnització pel trastorn econòmic causat al col·lectiu d'alumnes. L'equip de govern sembla que ha volgut ajudar a desfer l'embolic avançant part de la subvenció que els Ajuntaments tradicionalment atorguen a l'APA i que el de Capdepera encara no havia fet efectiva. A l'hora de tancar la redacció no s'havia celebrat la sessió plenària demanada pels grups de l'oposició.

Entretant el regidor de festes ha dirigit una carta a l'APA demanant disculpes i explicant el que podria haver estat, segons ell, el malentès causant de l'embolic.

L'APA de l'Institut des de fa anys avala la gestió dels bars de les festes dels pobles de la comarca perquè els alumnes dels cursos que preparen el viatge d'estudis es guanyin el finançament. Per altra part, els Ajuntaments solen concedir una subvenció, proporcional al nombre d'alumnes de cada municipi, directament a l'APA per ajudar al sosteniment de les activitats pròpies de l'APA.

Bellpuig, número 481.

Institut comarcal?

En el nº 440, avui fa exactament dos anys, informàvem d'un acte de germanor entre Artà i Capdepera celebrat a l'Ajuntament veí en ocasió de la presentació d'un llibre coeditat pels dos Ajuntaments. El Batle Muntaner hi va fer una crida als beneficis de la mútua col·laboració.

L'agafarem de la paraula, i en el mateix número li oferíem la possibilitat de concretar aquesta col·laboració fent costat a l'Ajuntament d'Artà que, convertit el col·legi municipal en institut i consolidat al servei de la comarca, hi ha continuat abocant ajudes: subvenció anual i concessió dels bars de les fetes.

L'Ajuntament de Capdepera no ha seguit aquest mateix ritme, potser a causa d'altres problemes municipals; però l'episodi que recollim en aquest número fa pensar que no tot l'equip consistorial comparteix les idees que el seu Batle expressava fa dos anys. Per saber si aquella col·laboració és qualche cosa més que bones intencions haurem d'esperar a com es resol el conflicte polític que ha originat en el consistori veí.

Estudiantes sin derecho a bar

Los alumnos que procedentes de Capdepera y Cala Ratjada concurren en época docente al instituto artanense Llorenç Garcies participaron juntamente con los de Artà de los festejos de aquella localidad administrando el bar de la verbena desde fin de para poder recaudar fondos para su viaje de fin de estudios, como era costumbre de algunos actos, participaron en la organización de algunos actos, recibiendo como contraprestación una subvención para el viaje que les donó el Ayuntamiento de Artà. Nuestros estudiantes confiaban que, como otros años, también las fiestas de Cala Ratjada y Capdepera se haría lo propio y regentarían el bar de las fiestas para el mismo fin. El Ayuntamiento de Capdepera les dijo que no, que debía ser el bar de la Asociación de Vecinos "Es Faralló". Los chicos se dieron con un canto en los dientes y acataron la decisión corporativa. Pero, ¡sorpresa!, la asociación "Es Faralló" no hizo acto de presencia y el bar de las

fiestas brilló por su ausencia, dejando con un palmo de narices a los probos estudiantes, que, por otra parte, tuvieron que dolerse y entristecerse al comprobar que el Ayuntamiento había autorizado un bar, debidamente acotado, con escenario, paperines, sillas y mesas y cantantes justo al mismo lado del "real de la feria", el lugar más concurrido. En este recinto, regentado por la Casa de Andalucía, estuvo el alcalde socialista de Capdepera, al que no le duelen prendas manifestar que los votos le llegan de los "forasters" pero que se siente el alcalde de "tots els gabellins". Flaco favor, señor Muntaner, el que Vd. ha hecho a estos estudiantes —entre los que hay "forasters"— y que de seguro, siendo Vd. medio "artanenc", no permitiría si su joven hijo fuera uno de estos estudiantes. Y si no, al tiempo, distinguido señor.

GABRIEL FLAQUER FLAQUER, BARTOLOME MELIS MELIS Y ANTONIO FUSTER FORTÉZA.

Diario de Mallorca

ESPORTS

JUDO

Excel·lent actuació dels competidors al Trofeu Sant Roc i Sant Bartomeu de Cala Rajada.

El passat divendres dia 13 d'agost, amb motiu de les Festes Patronals de Sant Roc i Sant Bartomeu, de Cala Rajada i Capdepera, el Centre de Judo Reshinkan organitzà un torneig amb la finalitat d'esser una posada en marxa i demostrar com és el judo de competició. Demostració, per cert, molt ben acceptada pels assistents que ompliren la Plaça dels Pins. Els participants, especialment els sub-quinze i els sèniors, realitzaren un judo molt ràpid i molt tècnic, amb uns excel·lents ippons.

Aquest Trofeu, patrocinat per l'Ajuntament de Capdepera, reuní a uns seixanta participants, des dels més petits fins als sèniors (més de 21 anys). Volem surtalllar que els nins i nines fins als vuit anys realitzaren un treball de judo lliure per parelles amb la finalitat de mostrar, mitjançant aquest esport, les qualitats físiques com la coordinació, l'equilibri, etc.

Un pic acabat el festival, la classificació quedà així:

Modalitat parelles:

Grup A - Sandra Lozano i Samuel Trenado.

Grup B - Héctor Ros i Juan T. Pons.

Grup C - Pau Vives i Víctor Ferragut.

Modalitat competició:

9 i 10 anys - Pedro Pascual

10 i 11 anys - Xavier Terrassa

12 i 13 anys - Jaume Gomila

13 i 14 anys - Pedro Alomar

14 i 15 anys - Bernardo Brunet

Sénior Kyus: Guillem Vives

Categoria Dan: Xim Ribas

Categoria Femenina: Magdalena Massot

C. E. J. R.

BÀSQUET.

Dia 3 comença la temporada de bàsquet pels equips del Cap de Llevant. El calendari dels partits de l'equip gran és el següent (1ra volta)

1ª jornada, 3-10-93

Basyma son Servera - Cap de Llevant

2ª jornada, 10-10-93

Cap de Llevant - Espanyol

3ª jornada, 17-10-93

Bowling Center - Cap de Llevant.

4ª jornada, 24-10-93

Cap de Llevant- Joventut Mariana.

5ª jornada, 31-10-93

Sanymetal-Cap de Llevant

6ª jornada, 7-11-93

Cap de Llevant- UIB Santa Maria

7ª jornada, 14-11-93.

Aptos Cala Santanyí- Cap de Llevant

8ª jornada, 21-11-93

Cap de Llevant -Hispania.

9ª jornada, 28-11-93.

Cap de Llevant- C.B. Campos.

10ª jornada, 5-12-93.

Rotlet Molinar A- Cap de Llevant.

11ª jornada, 8-12-93.

Cap de Llevant - Porreres.

Vos recordam que els partits locals es realitzen al Club s'Auba i l'entrada és gratuïta.

Molí de ca'n Matevet

El molí de ca'n Matevet és el més complet arquitectònicament i el millor conservat dels nostres molins. Fou construït devers l'any 1870 quan s'establí la marina de la possessió d'Es Claper. La base del molí és un habitacle format per tres naus adossades i cobertes per voltes de mig punt.

Actualment, a conseqüència del creixement turístic de la zona de Son Moll, el molí ha quedat fora de context; aquesta particularitat el fa un edifici "singular" a un lloc estrany i és per aquest motiu i pel fet d'estar tan ben conservat que mereixeria la pena lluitar per la seva conservació.